

“

Linn Strømsborg

Sakra, sakra, sakra

”

HLAS

přeložila
Jitka Jindřišková

Sakra, sakra, sakra

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na

www.ivysehrad.cz

www.albatrosmedia.cz

Linn Strømsborg

Sakra, sakra, sakra – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

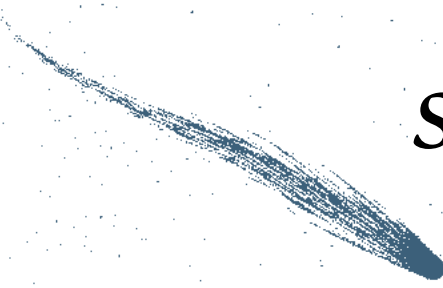
ALBATROS **MEDIA**

EDICE HLAS • SVAZEK 13

Vyšehrad

Linn
Strømsborg

Sakra

sakra

sakra

přeložila Jitka Jindřišková

This translation has been published
with the financial support of NORLA.

Vychází s laskavým přispěním
norské literární agentury NORLA.

FAEN, FAEN, FAEN

Copyright © Flamme forlag 2023

Translation © Jitka Jindřišková, 2026

ISBN tištěné verze 978-80-267-3471-0

ISBN e-knihy 978-80-267-3472-7 (1. zveřejnění, 2026) (ePDF)

ISBN e-knihy 978-80-267-3475-8 (1. zveřejnění, 2026) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-267-3476-5 (1. zveřejnění, 2026) (mobi)

Stojím v zahradě zády k domu. Právě jsem všechny seřvala. Svého manžela Espena. Svoji dceru Elise. Manžele, se kterými se přátelíme, Tronda a Anitu, a jejich děti Runu a Garda. A tu, které tenhle prázdninový dům patří, Nico, Espenovu, Trondovu a Anitinu kamarádku. Je červenec ráno a já na ně křičela, vynadala jsem jim a úplně se přestala ovládat. Je dusno, zahřmí a vzápětí se z oblohy spustí těžký ospalý déšť, dopadá mi na kůži, zatímco já se vydám k pláži a ani se neohlédnu. Mám na sobě to, v čem jsem spala, vstala jsem teprve před půlhodinou. Volné tričko, které se mi brzo přilepí na tělo. A džínové šortky a kardigan, co jsem na sebe hodila předtím, než jsem se vydala z ložnice do kuchyně pro hrnek kafe. Jsem bosa. Kafe jsem si dát nestihla.

Kráčím rovnou za nosem, projdu brankou k cestě na pláž, branka se za mnou s třísknutím zabouchne, nestarám se o ni, neohlídnu se, jestli někdo nešel za mnou.

Jdu rychle a rozhodně, a když se ocitnu na pláži, prostě pokračuju dál, po mokrému písku do vyhřátého moře, dokud mi voda nesahá do pasu, potom si lehnu na záda a rozpažím.

Vznáším se tam se zavřenýma očima a přitom na hladinu i na mě dopadají vlahé kapičky, moje tělo se pohupuje na vlnách a skrápí ho déšť, ten vytváří potůčky podél cesty, snaží se celé léto spláchnout, odpavit odsud všechny letní výletníky, co tady dupou, popíjejí víno za bílého dne, pochutnávají si na zmrzlině a cpou smetí do přeplněných odpadkových košů, takže ho rozfoukává vítr.

Jak se tam tak vznáším na vodě, myslím jen na jedno.

Ničeho nelituju.

Seřvala jsem je všechny, nikoho jsem neušetřila.

Že já to neudělala už před deseti lety.

Na začátku

Na začátku jsme děti. Buňky, které rostou, potom plod, narodíme se, jsme čím dál větší, čím dál starší. Dáváme si pozor, jsme zodpovědné, šikovné, nevrtime se a nepereme se. Jsme děti s mašlemi ve vlasech a na šatičkách, jsme princezny a princové na maškarním, hrajeme si s maminičinými šminkami a s tátovými botami. Jsme děti a učíme se, učíme se být lidmi, učíme se být spolu i být sami. Naučila jsem se, jak být holka. Být holka znamená být opatrná. Smět plakat, ale ne křičet, být hezká a hubená, zpívat vysokým hláskem a být hodná. Být holka znamená nastoupit do školy, psát čitelně a úhledně, na všechny otázky vždycky znát správnou odpověď, být pilné děvče, přestože slovo děvče už dneska nikdo nepoužívá. Být holka znamená dostat menstruaci a od školní zdravotnice se dozvědět o tampónech a vložkách, o vejcovodech a děloze, o tom, kde se bereme a co se z nás má stát. Být holka znamená vyslechnout si, že jsi děvka, být holka znamená mít prsa a zadek, co by měly být větší, a pas, co by měl být tak útlý, aby ho bylo možné obemknout rukama, stehna by se ti neměla třít o sebe, být holka znamená mít chuť k jídlu, ale nikdy nepřibrat. Být holka znamená používat spoustu make-upu, ale vypadat přirozeně, maluj se tak, aby nebylo poznat, že se maluješ, jako by ses takhle probudila. Být holka znamená, že na tebe ostatní pískají i že si tě nevšímají, znamená to šmírovat hezké holky, kterým se daří všechno, co tobě ne. Být holka znamená závidět.

Potom se ze mě stala žena. Být holka znamená stát se ženou a být žena znamená být něčí přítelkyně, manželka a snacha, zajímat se o bytové doplňky a trendy, ale nevyznat se v technologiích, užívat hormonální antikoncepci

nebo mít zavedené tělísko a taky si dělat ovulační testy a mít sex ve správnou dobu s dokonalou tělesnou teplotou a načasováním, otěhotnět a stvořit nový život. Být žena znamená být matka, přibrat si další porci zodpovědnosti, péct chleba, kojit, uspávat a konejšit, mít velkou, vřelou a měkkou náruč, ale nezapomeň – taky být co nejdřív zase hubená. Být žena znamená vrátit se fofrem do práce, do dobré práce, práce, která ti dá zabrat, ale zároveň ti nebude ubírat čas na rodinu a přátele, být žena znamená být kamarádka, mít svoji partu, pomlouvat a šířit drby, svěřovat se s tajemstvími, popíjet víno místo piva a sem tam si dát i drink, ale jen s mírou. Být žena znamená, že když se opiješ, budou po tobě vrhat kritické pohledy. Být žena znamená spát se staršími muži, s mladšími muži, s jinými ženami. Být žena znamená klopýtat na podpatcích po kočičích hlavách, používat parfém, žehličku na vlasy a kulmu, tancovat se zavřenýma očima, tancovat sama, zatímco ten, koho jsi kdysi milovala, tancuje s jinou, být žena znamená zůstat co nejdéle mladá a ve chvíli, kdy zestárneš, se prostě vytratit. Být žena znamená být neviditelná, nevypadat nemocně, znamená to mít zdravotní problémy, o kterých nikdo neví. Znamená to krvácet, zakoušet bolest, být upoutaná na lůžko, zůstat na nemocenské, mít duševní problémy, vyslechnout si, že si máš trochu odpočinout, že musíš zhubnout. Být žena znamená nevědět nic o autech kromě toho, jak z nich v minisukni vystoupit tak, aby ti nebyly vidět kalhotky. Být žena znamená, že když se vyspíš s příliš mnoha muži, budou ti říkat děvko, ale musíš být dostatečně sexy, aby se s tebou všichni vyspat chtěli, být žena znamená, že tě zabijou, když poslušně neroztáhneš nohy a nebudeš držet jazyk za zuby, být žena znamená držet jazyk za zuby, když se ti ve skutečnosti chce křičet, být žena znamená, že ti ostatní nevěří, být žena znamená, že si za to můžeš sama, být žena znamená chodit domů s klíči mezi prsty, nenosit minisukni, nemít dlouhé vlasy a nebýt

opilá, být žena znamená nechovat se nezodpovědně ani hloupě, být žena znamená chovat se trochu hloupě a nezodpovědně, nebo to aspoň předstírat, být žena znamená nemít ponětí, o čem se mluví, být žena znamená, že tě nazývají holčičkou, že tě přitlačí ke zdi, že tě tahají za vlasy, být žena znamená být dokonalou kombinací přitažlivosti a roztomilosti, být žena znamená být hysterická, být žena znamená se vzchopit, být žena znamená krvácet, dokud krvácení jednoho dne neustane, pak se seschnout a vytratit. Být žena znamená mít návaly, potit se a na té vlhké, studené skvrně spát, být žena znamená nemít porost nikde jinde než na hlavě, být žena znamená chovat se emancipovaně, ale jenom do takové míry, aby to mužům nebylo proti srsti, být žena znamená žít ve světě plném mužů, kteří nenávidí ženy, být žena znamená na veřejnosti mlčet a v posteli sténat, být žena znamená sníst jablko, protože uvěříš hadovi, být žena znamená mít zlomené srdce, být opuštěná kvůli mladší ženě, co spí se staršími muži, být žena znamená obracet oči v sloup nad těmi hloupými mladými holkami, co nic nechápou, být žena znamená volat svým dcerám a nabádat je, aby se pořádně oblékly, protože je venku zima, prosit je, aby byly opatrné, aby se na večírku moc neopily, aby na sebe daly pozor, být žena znamená používat omlazující sérum s vitamínem B3 pro zesvětlení pleti a proti ochabování pokožky, být žena znamená péct cupcaky, které snědí ostatní, být žena znamená chodit do fitka, abys měla pevnější zadek, být žena znamená milovat někoho, kdo ti lásku neoplácí, být žena znamená dostávat ve 3:14 zprávy typu: Nejsi někde venku? Být žena znamená zůstat doma s dětmi, zastat třetí směnu, mít nižší důchod, posledních čtyřicet dní v roce pracovat zadarmo, být žena znamená zuřit, být za fúrii, chodit na terapii, protože tě nikdo nenaučil, jak zvládat emoce, být žena znamená strpět mansplaining, chybovat pořád dokola, být žena znamená stvořit nový život a nezvládat žít svůj vlastní. Být žena

znamená říct celé rodině buďte sakra zticha, neslyším svoje vlastní myšlenky. Být žena znamená splývat na mořské hladině poblíž naší chaty, poté co jsem na všechny, které mám ráda, zařvala, ať drží klapačku a koukají se vzpamatovat. Být žena znamená pokusit se vzchopit.

Koupu se oblečená. Prší, ale ve vodě je teplo. Vznáším se na hladině, hlavu zakloněnou, houpu se na vlnách, nechám se kolébat. Pláž je liduprázdná, nikde nikdo. Nebe nade mnou je šedivé, temné, i voda je šedá, obloha zrcadlí moře. Pod sebou mám písek, mušle a řasy, nad sebou celý vesmír. Vznáším se, oblečení mi nacucalo vodou a ztěžklo, ale já splývám dál. Strach nemám, dno se tu svažuje pozvolna. Nevím, jak dlouho se ještě hodlám zdržet, a už vůbec ne, co si počnu potom.

Jak jsem se tady ocitla?

Dobrá otázka.

Asi jsem nikdy nebyla z těch, co mají všechno tip top, ale snažila jsem se ze všech sil. Ráno jsem pokaždé vstala, pro rodinu vařila obědy a večeře, platila účty a luxovala, spát jsem chodila v rozumnou dobu, účastnila se třídních schůzek, přebírala od kurýra nákupy a starala se, abychom všichni jedli dostatek zeleniny, vyráběla jsem dceři adventní kalendář a jakž takž pravidelně jsem spala se svým mužem. Vedla jsem obyčejný, jednotvárný život a dařilo se mi líp než většině lidí na téhle kouli volně plující vesmírem. Na účtu mám dost peněz pro případ, že by nám začala stávkovat pračka, mám práci, se kterou jsem smířená, a po šedesátce snad budu schopná vyjít ze svého důchodu. Za dvacet let. V důchodu si chci číst a popíjet víno. Užít si klidu.

Jako malá jsem si ráda četla o vesmíru. Uklidňovalo mě, že je nekonečný. Představovala jsem si nespočet verzí sebe sama, na vzdálených planetách ve vzdálených galaxiích. Mámy těch druhých já klepaly na dveře a ptaly se jich, jestli si nedají kakao, a já najednou měla opravdové kamarády. Ve škole jsem dostávala dobré známky, někdy i špatné, ale nevadilo mi to. Nevadilo mi nic.

Když mi bylo deset, máma mě jednou pozdě večer vzala ven, aby mi na obloze ukázala kometu. Po stovky let obíhala po své dráze kolem Země a sama máma ji naposledy viděla jako malá holka. Pamatuju si, že jsme se pořádně oblékly, byla tma a mráz, sice podzim, ale pod nulou. Měly jsme na sobě bundy, čepice a palčáky a mě nadchlo, že smím jít večer ven, přitom jsem měla už spát. Máma se zeptala, jestli nejsem unavená, a já zavrtěla hlavou. Táta zůstal vevnitř, a tak jsme si odemkly, vyšly před dům a zaujaly pozorovací pozici. Nikdo jiný na rozlehlém prostranství nebyl, jen my dvě, kolem svítily stovky oken a na nebi nad námi zářila velká koule, co nebyla ani hvězda, ani měsíc, ani slunce, nýbrž hořící kámen kroužící kolem naší planety.

„Připadá mi malá,“ řekla jsem a podržela jsem před kometou prst, jako bych ji chtěla změřit.

„Hm, odsud to tak vypadá. Ve skutečnosti je ale obrovská. Musí, jinak bychom ji neviděly, je totiž hrozně daleko.“

„Dál než slunce?“

„To asi ne, slunce je o dost dál a taky je o dost větší,“ odpověděla máma.

„Slunce mi taky nepřipadá nijak zvlášť velké,“ namítla jsem.

„Takových věcí, co se nám na první pohled zdají malé, a přitom jsou enormní, je spousta.“

„Enormní,“ zopakovala jsem s pohledem stále upřeným na zářící kouli, za kterou se táhl ocas. Nedokázala jsem její velikost pochopit, vždyť ta kulička nebyla o moc větší než špička mého palce.

Stály jsme tam dlouho, máma a já. Opírala jsem se o ni, a teprve když jsem si zívla, navrhla, že se vrátíme dovnitř.